

[Udenrigsministeren.]

nelse i de ydende lande. I tilknytning her til leverancer af materiel og udstyr.

Den samlede pulje, som medlemslandenes bidrag udgør, fordeles efter en af FN-plenarforsamlingen fastsat norm mellem FN og de enkelte institutioner. Anmodning om bistand fremsættes enten til den særlige institution, under hvilken sagen sorteres, eller til et særligt koordinationsorgan under FN. Dette giver de modtagende lande og måske navnlig FNs organer en overvejende indflydelse på, til hvilke formål og under hvilken form de enkelte ydende landes bidrag udnyttes. De ydende lande stiller pengebeløb til rådighed, men har i princippet ofte kun ringe indflydelse på den måde, hvorpå bidraget anvendes.

Det skyldes naturligvis ganske rimeligt, at kun det koordinerende organ i FN har mulighed for at tilvejebringe det samlede overblik og at skønne over, hvilke behov der er mest påtrængende, og at ydelserne samarbejdes, således at de kan tjene til en udvikling på længere sigt. Derved undgår man en spredt og sporadisk indsats. Men navnlig opnår man derved at give programmet en international karakter. Hvis dette ikke skete, måtte man befrygte store praktiske vanskeligheder ved udnyttelse af stormagternes bidrag. Vi havde fornylig her i Danmark besøg af lederen af FNs udvidede bidragsprogram, Mr. David Owen, med hvem både medlemmerne af regeringsudvalg om disse spørgsmål og jeg selv havde lejlighed til at drøfte disse spørgsmål. Han fremhævede meget stærkt nødvendigheden af, at man fortsat fulgte disse retningslinier, og fra dansk side vil vi derfor nære betænkelighed ved at give hjælpen en mindre international karakter.

Det betyder dog ikke, at man fra dansk side indskrænker sig til blot at overføre pengebeløb til en række internationale organisationer. For halvandet år siden nedsatte regeringen et særligt udvalg med civilingeniør Saxild som formand til at studere disse problemer.

Der er siden udført et fortjenstfuldt arbejde med at finde et hold danske eksperter og stille deres arbejdskraft til rådighed — det drejer sig hidtil om ca. 30 personer — og med at tilrettelægge de talrige udenlandske stipendiaters ophold og uddannelse her i landet. Udvalget har dog ikke indskrænket sig hertil. Man har ofret meget arbejde på

spørgsmålet om en selvstændig dansk indsats, som meget må ønskes, svarende til vore særlige forudsætninger. Herom har der været ført langvarige forhandlinger med de kompetente organer i FN og med nogle af de særlige institutioner.

Om de planer, der har været arbejdet og arbejdes med, kan jeg nævne: allerede for nogen tid siden har man overfor FN fremlagt et detailleret forslag om at afholde et kursus i andelsvirksomhed her i landet for en gruppe repræsentanter for underudviklede lande. Det er blevet modtaget med stor interesse, og efter yderligere forhandling i New York føres der nu tekniske drøftelser med den internationale arbejdsorganisation i Genève, som er udpeget til at tage sig af denne sag. Når disse drøftelser forhåbentlig i nær fremtid er afsluttet, vil forslaget af FN blive forelagt for de lande, hvorfra deltagerne skal komme. Dette kursus vil vare i ca. tre måneder og omfatte såvel teoretisk som praktisk undervisning og vejledning. Hvis de forventninger, man nærer til det, opfyldes, er der grund til at antage, at det vil blive gentaget.

Endvidere arbejder man med planer om et særligt kursus vedrørende kooperative boligspørgsmål. Også denne tanke vil blive gennemført.

Udvalget har taget adskillige andre tanker op til konkret undersøgelse med henblik på senere forhandling i De Forenede Nationer. Uden at foregribe noget kan jeg nævne, at man i samvirke med Teknologisk Institut er i færd med at udarbejde en plan for afholdelse af kursus af teknologisk karakter. Det er tanken at give statsborgere fra et eller flere teknisk tilbagestående lande adgang til en for dem specielt tilrettelagt undervisning, der tager sigte på at kvalificere dem til at lede en teknisk undervisning i deres respektive hjemlande. Dette kunne efter behov tænkes kombineret med adgang til volontørtjeneste eller lignende i danske industrivirksomheder. Også indenfor landbrug og fiskeri kunne planer af denne art tænkes gennemført.

Den støtte, man i disse tilfælde yder fra dansk side, vil bestå i, at de pågældende får alt frit under deres ophold i Danmark såvel ophold som undervisning, værktøj og andre fornødenheder.

Hvis disse planer føres ud i livet med gunstigt resultat, melder sig spørgsmålet